

شنبه 29 تیر 1398-17 ذی القعدة 1440-20 جولای 2019

تصویب قطعنامه 598 شورای امنیت سازمان ملل متحد درباره لزوم پایان جنگ ایران و عراق (1366ش)

تصویب قطعنامه 598، ای امنیت سازمان ملل متحد درباره لزوم پایان جنگ ایران و عراق (1366ش)، قطعنامه 598 شامل 10 ماده بود که به اتفاق آرای 15 عضو شورای امنیت به تصویب رسید. این قطعنامه یکی از محدود موارد مورد اتفاق پنج عضو دائمی شورای امنیت در تاریخ چهل ساله سازمان ملل تا آن روز به شمار می‌رود. رژیم بعثی عراق بلافاصله موافقت بدون قید و شرط خود را با مفاد آن، مشروط به متابعت ایران از آن اعلام نمود. از آنجا که در قطعنامه 598، برخلاف قطعنامه‌های قبلی این سازمان، تا حدودی نسبت به حقوق ملت ایران توجه شده و نکات مثبت در آن آمده بود، دولت ایران آن را رد نکرد و تنها شرط تحقق آن را تعیین متجاوز اعلام نمود. با فشاری ایران برای شناسایی متجاوز، بار دیگر بر دشمنان ایران گران آمد و آنان را وارد میدان کرد که در این میان آمریکا با حضور بیش از 43 رزمناو در خلیج فارس و دیگر متحدان نیز با اهدای سلاح‌های گوناگون، اوج اتحاد خود را با رژیم عراق به نمایش گذاشتند. از آن پس، دشمن بعثی با حمایت همه جانبه و به کارگیری گسترده سلاح‌های شیمیایی، غیرانسانی‌ترین اعمال را در جنگ انجام داد و حتی از کشتار مردم کشور خود نیز که به رزمندگان اسلام پناه داده بودند، ابا نکرد. سرانجام با وقوع حوادث متعدد، رهبر کبیر انقلاب اسلامی، با درک توطئه غرب و نیز در نظر گرفتن منافع و مصالح نظام، قطعنامه 598 شورای امنیت را یک سال بعد در 27 تیرماه 1367 پذیرفتند.

آغاز عملیات والفجر 2 (1362ش)، عملیات والفجر ۲ در چنین روزی از سال ۱۳۶۲ هجری شمسی به‌عنوان نخستین عملیات منظم در جبهه‌های شمالی جنگ آغاز کرد. عملیات والفجر ۲ از سلسله عملیات های والفجر، در ۲۹ تیرماه ۱۳۶۲ش در منطقه‌های مرزی پیرانشهر و بلندی های حاج عمران در شمال غربی ایران، توسط یگان های سپاه پاسداران و ارتش جمهوری اسلامی ایران به اجرا درآمد. حمله در ساعت ۳۴ با رمز "یا الله یا الله یا الله" آغاز شد. هدف نیروهای خودی تجزیه و انهدام نیروی دشمن و فتح چندین ارتفاع مهم منطقه به‌عنوان منظور خارج ساختن شهرهای مرزی از آتش سنگین توپخانه و دید دشمن بود. به این ترتیب، پادگان حاج‌عمران آزاد و نیروهای ایرانی بر شهر "چومان" و "مصطفی" عراق مسلط شدند. در این عملیات هم‌چنین تردد افراد ضد انقلاب و نفوذ آن‌ها از سوی خاک عراق به ایران محدودتر و زمینه برای اجرای عملیات نفوذی به قلب دشمن فراهم شد. به‌ویژه آن‌ها که شهر "اربیل" و "کرکوک" عراق و تأسیسات نفتی شهر کرکوک به محل استقرار نیروهای خودی نزدیک بود. در این عملیات، ۱۶ گردان از سپاه پاسداران و ۶ گردان پیاده و یک گردان مکانیزه از ارتش شرکت داشتند و هوانیروز کار پشتیبانی را انجام می‌داد. طی این عملیات و در همان ساعات نخستین، ضمن آزادسازی چندین روستای منطقه، گمرک پیرانشهر به دست نیروهای ایرانی افتاد و تا پایان دو هفته نبرد و درگیری؛ چندین تنگه‌های مهم و ارتفاعات معروف منطقه و در مجموع ۲۰۰ کیلومتر مربع از خاک ایران و عراق آزاد شد. هم‌چنین ۵ فروند هواپیمای روسی عراق، ۱۰ فروند چرخ‌بال، ۴۰ دستگاه تانک و نفربر زرهی، ۴۵ دستگاه خودروی مهمات و خودروهای دیگر و چندین قبضه سلاح سنگین و نیمه سنگین از ارتش عراق منهدم و شماری از یگان‌های کماندویی، مکانیزه و پیاده‌های آن‌ها متلاشی و بیش از ۴۲۰۰ تن از نیروهای بعثی عراقی کشته، زخمی یا اسیر شدند. در میان غنائم به دست آمده از ماشین جنگی صدام، ۲۰ دستگاه تانک و نفربر، ۱۲ قبضه انواع توپ، ۵۰ دستگاه خودروی نظامی، چندین دستگاه خودروی مهندسی، صدها قبضه سلاح سبک و نیمه‌سنگین و تیربار و خمپاره‌انداز به چشم می‌خورد. از جمله‌های اتفاقات مهم در این عملیات، شهادت محمد بروجردي قبل از عملیات، شهادت حجت الاسلام والمسلمین مصطفی ردانی پور فرمانده‌های لشکر ۱۴ امام حسین (ع) در حین عملیات و شهادت شهید ذبیح الله عاصی زاده فرمانده‌های تیپ ۱۸ الغدير می باشد.

تبعید حضرت امام موسی کاظم (ع)؛ مدینه به عراق (179 ق)، حضرت امام موسی کاظم (ع) هفتمین پیشوای معصوم، به دستور هارون الرشید، خلیفه‌های ستمکار عباسی در مدینه دستگیر و به بصره تبعید شد. گویند آن حضرت در هفتم ذیحجه‌های سال 179 ق وارد آن شهر گردید و به زندان فرستاده شد. امام، مدتی در زندان عیسی بن جعفر، حاکم بصره، بود؛ اما وی به هارون نامه‌های نوشت و درخواست کرد که امام را به فردی دیگر بسپارد، زیرا در تمام این مدت، سندی بر ضد او نیافته است. هارون نیز امام را به بغداد تبعید کرد و از وزیر خود فضل بن ربیع خواست که آن حضرت را به شهادت برساند، اما او نپذیرفت. سرانجام سندی بن شاهک به دستور یحیی بن خالد برمکی، وزیر دیار عباسی و به خواست هارون، امام کاظم (ع) را به شهادت رساند.

شهادت حاج "ملاحمد تقی شهید ثالث" فقیه بزرگوار شیعه (1264 ق) ملاحمد تقی بن محمد، معروف به شهید ثالث، از بزرگان علمای شیعه می‌باشد. او در برغان به دنیا آمد و در قزوین به تحصیل پرداخت. سپس در قم و اصفهان به ادامه‌های دروس خود روی آورد و پس از آن راهی عتبات گردید. در محضر عالم بزرگ، شیخ جعفر کاشف الغطاء و نیز سید مجاهد کسب علم کرد و به مقامی رفیع در دانش رسید. اوقات عمر وی در ترویج احکام دین و ریشه کنی اساس بدعت گذاران در دین گذشت. عیون الاصول، مجالس المؤمنین و

منهج الاجتهاد از آثار اوست. در سال 1264 ق که اوایل ظهور مذهب بابیه بود، بر اثر افشاگری‌ها؛ هایش در ردّ این فرقه، از طرف هواداران این گروه زخمی شد و به همان زخم‌ها درگذشت. مرگ "امریکو وسپوس" دریانورد ایتالیایی و یکی از کاشفان آمریکا (1512م) امریکو وسپوس، دریانورد ایتالیایی در نهم مه 1451م در شهر فلورانس در ایتالیا به دنیا آمد. وی در جوانی به نیروی دریایی پیوست و پس از چندی، در سفر دوم کریستف کلمب کاشف اولیه آمریکا، به قاره جدید پای گذاشت. وسپوس پس از چندی در سال 1497م به طور مستقل عازم سفرهای اکتشافی در آمریکا گردید و پس از مدتی مصب و محل ریزش رودخانه عظیم آمازون در آمریکای جنوبی به اقیانوس اطلس را کشف کرد. وی چهار بار به سرزمین ناشناخته‌ها؛ ای که تصور می‌شد به قسمت شرق آسیا متصل است سفر نمود و در نهایت به این کشف دست یافت که این قاره ارتباطی با آسیا ندارد. از این رو، عده‌ها؛ ای او را کاشف واقعی آمریکا می‌دانند. بعدها با الهام از نام امریکو این سرزمین را آمریکا نامیدند. وسپوس در سفرهای آخر خود، نقشه‌ها؛ ای از مناطقی که سفر کرده بود تهیه نمود و برای جهانیان به یادگار نهاد. امریکو وسپوس سرانجام در 20 ژوئیه 1512م در 61 سالگی درگذشت.